

[Ole Vagn Christensen]

arbejdsløse, for, at de kan blive aktive igen. Jeg synes, at vi i allerhøjeste grad savner svar på disse spørgsmål i stedet for disse sure opstød. De løser ikke noget for os.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Fru Jytte Andersen og andre har været inde på, at der skulle være en længere varslingsfrist. Det lyder også vældig tilforladeligt, men det er jo ikke altid sådan, at en virksomhed selv bestemmer, hvornår den skal lukke. Undertiden er det bankerne, der bestemmer, at den skal lukke fra den ene dag til den anden, og hvordan vil situationen så være? Vil det så også være sådan, at virksomheden eller den bank, der har lukket virksomheden, skal betale for medarbejderne?

Det er jo heller ikke altid sådan, at en virksomhed er herre over, om den pludselig mister en stor ordre. Også i den situation vil den kunne komme til at skulle afskedige medarbejdere. Endelig er det heller ikke altid sådan, at en virksomhed har mulighed for at se, om den har de nødvendige råvarer til at kunne holde virksomheden i gang. Derfor er den dagsorden, man har stillet forslag om, fuldstændig hul i hovedet.

Jeg vil også pege på, at tingene jo hænger sammen. Jeg hørte tidligere, at hr. Nyrup Rasmussen var inde på, at man overhovedet ikke kunne diskutere CO₂-afgifter, og at man skulle passe på ikke at afspore debatten. Men tingene hænger jo sammen. Det er godt nok, at man taler om, at man vil have beskæftigelse, men hvis man ikke vil gennemføre de foranstaltninger, der er nødvendige, for at man kan have beskæftigelse, kan man heller ikke få den nødvendige beskæftigelse. Derfor er det urimeligt, når et flertal, der pålægger erhvervslivet milliardudgifter, tror, at man samtidig kan have en stor beskæftigelse, eller når Socialdemokratiet taler om, at man skal halvere forsvarsudgifterne, og at man skal sende de penge, der spares derved, til Østlandene. Jeg synes, der er noget, der mangler i logikken. Hvis man halverer forsvarsudgifterne, vil det vel betyde, at man mister ca. 20.000 arbejdspladser. Er det det, Socialdemokratiet ønsker? Tingene hænger nu engang sammen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne begynde med at sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg tror, vi alle er kede af og utilfredse med, at der er over 300.000 ledige. Det beklagelige er bare, at Socialdemokratiet jo ikke fremviste bedre resultat, dengang dette parti havde muligheden, og derfor synes jeg ikke, man skal råde så højt. Hr. Klaus Hækkerup fremstillede det, som om nogle virksomheder slår sig ned i et område og så lukker og tager af sted igen. Dertil vil jeg gerne sige, hvilket jeg tror ligger helt i forlængelse af det, hr. Svend Heiselberg sagde, at der sandelig ikke er nogen, der har interesse i at lukke virksomheder; jeg tror, det er nødtvungent hver eneste gang.

Til fru Jytte Andersen vil jeg gerne sige, at jeg ikke kan se, at vi med hensyn til det uddannelsesmæssige er så forfærdelig uenige. Jeg tog UTB som udgangspunkt; nu taler vi også om lidt andet, men jeg tror ikke, der er de store meningsforskelle, og det har jeg heller ikke fornemmet i de tidligere debatter på det område.

Men når vi taler om indslusningsløn, vil jeg fastholde, at jeg virkelig mener, det er noget, som ville hjælpe herhjemme, og man skal jo passe på, når man sammenligner med forholdene i andre lande. Jeg vil gerne sige til fru Jytte Andersen, at det jo ikke er noget, jeg står og finder på her, eller noget, som bare Venstre siger. Der er altså mange, der har fremført det synspunkt igen og igen, og jeg tror, Socialdemokratiet har den misopfattelse, at man forsøger at hjælpe nogle, som man ikke hjælper. Jeg kender et hav af unge mennesker, som gerne ville have muligheden for, når de bliver 18 år, at fortsætte i et job, hvis der var lidt større lønspreddning, end vi kender det i dag.

Hvad angår rådighed, vil jeg gerne sige til hr. Poul Erik Dyrhund, at jeg har gjort opmærksom på, at Venstre har stemt for mange af de ændringer, der er sket, og det har vi gjort med tilfredshed. Men jeg har svært ved at definere det, for det, der er mit udgangspunkt i dag, er Socialdemokratiets udspil til området, og for øvrigt er det jo et spørgsmål, som vi nu skal have endevendt i de kommende måneder. I den forbindelse er det da muligt, at vi bliver nødt til at gå ind og diskutere de forskellige forhold. Men som udgangspunkt er det nu et forhold, man ikke helt må se bort fra, hvis vi stadig væk skal have arbejdsmarkedspolitikken til at fungere i dette land.